

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **Mgr. D. K.**, zastoupené JUDr. Libuší Šmehlíkovou, advokátkou se sídlem Ostrava-Slezská Ostrava, Michálkovická 108, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 21.4.2011 o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí č. I. a II. č.j. , **o starobním důchodu,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Odměna** advokátky **JUDr. Libuše Šmehlíkové se určuje částkou 6.420,- Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 21.4.2011 číslo X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí č. I. a č. II. č.j. X ze dne 22.3.2011, jímž přiznala žalobkyni od 27.4.2007 starobní důchod a současně upravila jeho výši, a to podle ust. § 29 odst. 1, písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a podle ust. § 56 odst. 1, písm. c) téhož zákona.

Žalobkyně proti shora uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, kterou v průběhu řízení opravila a doplnila žalobkyní ustanovená právní zástupkyně tak, že napadenému rozhodnutí vytýkala, že období od 1.7.1972 do 25.9.1972 žalovaná eviduje jako dobu studia a tedy jako dobu pojištění pouze do 10.6.1972. Žalobkyně přitom žalované prokazatelně doložila, že vysokoškolské studium ukončila až 25.9.1972. Uvedená doba nebyla žalobkyní do doby pojištění započítána. K uvedenému pak žalobkyně namítala, že jí tato doba byla započtena, jakožto doba náhradní v rozsahu 80% a nikoliv jakožto doba pojištění. Žalobkyně dále namítala nezapočtení období od 26.9.1972 do 4.11.1972, kdy po ukončení studia na vysoké škole, tj. ke dni 26.9.1972 se jednalo o dobu nástupu na mateřskou dovolenou v rozmezí 4-8 týdnů před plánovaným porodem. Dne 4.11.1972 žalobkyně porodila syna L., ovšem nemá v současné době k dispozici žádný dokument, který by nástup na mateřskou dovolenou prokazoval. Žalovaná dále nevzala v potaz žádost žalobkyně, aby jí byla část sporné doby pojištění, a to od 11.4.1989 do 31.12.1992 započítána z důvodu politické perzekuce dle zákona č. 87/91 Sb., o mimosoudní rehabilitaci. V období od 1.1.1996 do 31.12.2006 pak žalobkyně prokazatelně pečovala o svého převážně bezmocného manžela, přesto však žalovaná tuto dobu jako dobu pojištění nezapočítala s odkazem na to, že může započíst pouze tu dobu, kdy statut pečující osoby potvrdí svým rozhodnutím. Žalobkyně se proto domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby žalobkyně jako nedůvodné. Ve svém vyjádření k podané žalobě ze dne 12.4.2012 uvedla, že žalobkyni rozhodnutím č. I. ze dne 22.3.2011 č. X přiznala od 27.4.2007 starobní důchod podle § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů ve výši 7.206,- Kč měsíčně. S ohledem na to, že žalobkyni byla doba od 27.4.1967 do 30.6.1972 chybně započtena jako doba zaměstnání, ačkoliv se jedná o dobu studia, byl rozhodnutím žalované č. II. ze dne 22.3.2011 č. X starobní důchod snížen od 27.4.2007 podle § 56 odst. 1, písm. c) citovaného zákona na částku 7.057,- Kč. Pokud žalobkyně poukazuje v žalobě na nehodnocení doby od 1.8.1989 do 31.12.1992 a jejího požadavku na mimosoudní rehabilitaci, pak žalovaná poukázala na to, že zákon č. 87/91 Sb. upravuje mimo jiné i zmírnění následků některých křivd vyplývajících z neplatného skončení pracovního poměru. V období od 1.1.1984 do 31.7.1989 byla zaměstnána u Vědecko výzkumného uhelného ústavu a její pracovní poměr byl ukončen k 30.5.1989 pro hrubé porušení pracovní kázně. Žalobkyně o neplatnost výpovědi vedla spor u Okresního soud v Ostravě, který její žalobu zamítl. Žalobkyně tak nesplnila podmínky stanovené zákonem č. 87/91 Sb. Také požadavek žalobkyně, aby jí uvedená doba byla hodnocena jako doba pobírání plného invalidního důchodu nelze akceptovat, neboť tvrzená invalidita v tomto období prokázána nebyla. Žalobkyně pobírala plný invalidní důchod v období od 3.5.1995 do 3.1.1997 a tato doba jí v osobním listě důchodového pojištění byla zohledněna. Co se týče dalších žalobních námitek obsažených v žalobě žalobkyně týkajících se doby studia, doby péče o osobu blízkou a péče o dítě, odkázala žalovaná na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 21.4.2011 číslo X, připojeným dávkovým spisem žalobkyně, správním spisem Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné sp. zn. DP/Y-199/2007, připojenými spisy Krajského soudu v Ostravě sp.zn. X a sp. zn.

X, rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 30.3.1998 č.j. X a rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 10.2.1999 č.j. X a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. a ze skutkového a právního stavu, který tady byl dán v době vydání napadeného rozhodnutí a žalobu přezkoumal v rozsahu tzv. žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1,2 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění shora učiněných vzal v daném případě krajský soud za prokázáno:

- z dávkového spisu žalobkyně, že rozhodnutím č. I. ze dne 22.3.2011 č. X byl žalobkyni přiznán starobní důchod podle ust. § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění ve výši 7.206,- Kč měsíčně. Dalším rozhodnutím č. II. z téhož dne byl žalobkyni snížen starobní důchod od 27.4.2007 podle ust. § 56 odst. 1, písm. c) citovaného zákona na částku 7.057,- Kč měsíčně. Toto rozhodnutí žalovaná mimo jiné zdůvodnila tak, že doba od 27.4.1967 do 30.6.1972 byla na předchozím osobním listu důchodového pojištění chybně vykázána jako doba zaměstnání, ačkoliv se jednalo dobu studia. Od dosažení 18 roku věku do 25.9.1972 byla doba zhodnocena jako doba studia, která se však podle § 34 odst. 1 citovaného zákona hodnotí pro výši důchodu pouze v rozsahu 80%, a tím následně došlo ke snížení procentní výměry důchodu;
- z osobního listu důchodového pojištění připojeného k rozhodnutí vydanému pod č. II. bylo zjištěno, že žalobkyní poukazovaná doba od 1.7.1972 do 25.9.1972 je vykázána jako doba studia a tedy jako náhradní doba pojištění. Další doba uváděná v žalobě, a to od 26.9.1972 do 4.11.1972 v tomto osobním listu důchodového pojištění skutečně uvedena není, přičemž podle tvrzení žalobkyně jde o dobu ihned po ukončení studia až do nástupu na mateřskou dovolenou, když 4.11.1972 porodila syna L. Dobu od 11.4.1989 do 31.12.1992 žalobkyně označovala jako dobu „perzekuce“. V osobním listu v tomto směru je vykázána v roce 1989 doba od 1.1. do 30.7.1989, tj. 212 dnů zaměstnání a další započtena doba pojištění je doba od 1.1.1993, jakožto doba samostatné výdělečné činnosti. Pokud jde o žalobkyní uváděnou dobu péče o osobu blízkou, tj. manžela Ing. P. K., pak podle osobního listu důchodového pojištění je tato doba započtena od 19.4.2002 do 31.12.2006, dále doba od 1.1.2007 do 26.4.2007;
- ze spisu Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné sp. zn. DP/Y-199/2007, že rozhodnutí ze dne 21.2.2007 byla žalobkyni uznána péče o manžela Ing. P. K. v době od 1.3.1997 do 31.12.2006. Toto rozhodnutí žalobkyně napadla odvoláním, o němž Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště Ostrava – regionální referát rozhodovací činnosti rozhodla tak, že napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila Okresní správě sociálního zabezpečení v Karviné k novému projednání a rozhodnutí se závazným pokynem, aby byl zkoumán stupeň bezmocnosti manžela žalobkyně. Tento spis dále obsahuje záznam o jednání posudkového lékaře ze dne 30.4.2007, podle kterého byl

manžel žalobkyně uznán jen částečně bezmocným a nikoliv převážně bezmocným. Dále následovalo rozhodnutí OSSZ v Karviné ze dne 22.5.2007, podle kterého nelze v době od 1.3.1997 do 31.12.2006 považovat žalobkyni za osobu pečující o osobu bezmocnou podle ust. § 5 odst. 1 písm. s) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění účinném do 31.12.2006. I proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání a v rámci řízení o tomto odvolání byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě ze dne 21.9.2007, podle kterého byl manžel žalobkyně v době od 19.4.2002 do 31.12.2006 převážně bezmocný a v době od 1.3.1997 do 18.4.2002 byl jen částečně bezmocný. Následovalo rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 2.10.2007, kterým bylo napadené rozhodnutí OSSZ v Karviné změněno tak, že žalobkyně pečovala od 19.4.2002 do 31.12.2006 v plném rozsahu o převážně bezmocného manžela a v době od 1.3.1997 do 18.4.2002 nelze žalobkyni považovat za osobu pečující o osobu bezmocnou. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 5.10.2007.

V souladu se shora uvedenými listinnými důkazy učinil krajský soud následující závěry:

Pokud jde o žalobní námitku žalobkyně týkající se doby studia od 1.7.1972 do 25.9.1972, jak vyplynulo z osobního listu důchodového pojištění připojeného k rozhodnutí č. II. ze dne 22.3.2011, tato doba byla žalobkyní pro výpočet starobního důchodu zohledněna. Podle ust. § 12 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalované se doba studia po dosažení 18 let věku hodnotí jako doba náhradní v souladu se zákonem č. 289/1997 Sb., účinného od 1.7.1998, jímž byl omezen zápočet náhradních dob.

Žalobní námitka ohledně nezapočtení doby od 26.9.1972 do 4.11.1972 není rovněž důvodná, neboť pojištění v této době žalobkyně žádným listinným ani jiným důkazem neprokázala. Dle jejího sdělení se jednalo o období od ukončení vysoké školy do nástupu na mateřskou dovolenou.

Dále se žalobkyně domáhala, aby jí doba od 11.4.1989 do 31.12.1992 byla započtena, jakožto doba „perzekuce“. Podle výše citovaného osobního listu důchodového pojištění byla žalobkyni započtena doba do 31.7.1989, kdy (podle sdělení žalované) ukončila pracovní poměr u zaměstnavatele Vědecko výzkumný ústav uhelný, přičemž tento pracovní poměr byl ukončen ke dni 30.5.1989 z důvodu výpovědi pro hrubé porušení pracovní kázně. Aby žalobkyni mohla být z důvodu mimosoudní rehabilitace započtena v osobním listu důchodového pojištění neuvedená doba od 1.8.1989 do 31.12.1992, musela by osvědčit, že splňuje podmínky podle zákona č. 87/91 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů. Podle ust. § 24 odst. 1 citovaného zákona, je-li skončení pracovního vztahu neplatné podle § 21 zákona nebo byla-li v řízení podle § 22 zákona určena neplatnost právního úkonu, na jehož základě skončil pracovní vztah, považuje se pro účely důchodového zabezpečení doba skončení tohoto pracovního vztahu do dne vzniku nároku na starobní, invalidní nebo částečný invalidní důchod, nejdéle však do dne účinnosti tohoto zákona, za dobu zaměstnání. Osvědčení organizace o tom, že pracovní vztah skončil z důvodu uvedených v § 21 vydává organizace na žádost toho, kdo u ní byl v pracovním

vztahu anebo její právní nástupce a není-li ani nástupce, ústřední orgán, do jehož působnosti by organizace, popř. její činnost v době podání žádosti náležela. Podle odst. 2 ust. § 22 citovaného zákona žádost o vydání osvědčení bylo možno podat do 6ti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona. Pokud organizace takové osvědčení do 6ti měsíců ode dne žádosti nevydala, mohla se dotyčná osoba (uvedená v § 1 citovaného zákona) domáhat do dvou let ode dne účinnosti tohoto zákona u soudu návrhem určení, že důvodem skončení pracovního vztahu byly okolnosti uvedené v § 21. Zmíněné osvědčení ovšem žalobkyně ani v průběhu správního řízení o přiznání starobního důchodu ani v tomto přezkumném řízení soudním nepředložila. Její žalobní námitka na nezapočtení shora uvedeného období je tedy rovněž nedůvodná. Uvedenou dobu nelze započíst pro účely důchodového pojištění ani z důvodu pobírání plného invalidního důchodu, neboť z dávkového spisu je nepochybné, že plný invalidní důchod žalobkyně pobírala od 3.5.1995 do 1.3.1997 (a tato doba jí podle osobního listu důchodového pojištění započtena byla), avšak tento důchod byl žalobkyni odňat od 2.3.1997 jak mimo jiné vyplývá z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30.3.1998 a z rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 10.2.1999 č.j. X.

Nedůvodná je konečně námitka nezapočtení doby péče o převážně bezmocného manžela od 1.1.1996 do 31.12.2006. Podle osobního listu důchodového pojištění byla žalobkyní započtena doba od 19.4.2002 do 31.12.2006, a to v souladu se shora citovaným rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 2.10.2007. Doba péče o osobu blízkou ve smyslu ust. § 5 odst. 1, písm. s) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění je dobou pojištění, pokud je uznána příslušným rozhodnutím okresní správy sociálního zabezpečení. Jinou dobu v tomto směru nelze uznat jako dobu započitatelnou do celkové doby pojištění. O této době bylo pravomocně rozhodnuto, jak shora uvedeno, konečným rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 2.10.2007, které změnilo rozhodnutí OSSZ v Karviné tak, že žalobkyně pečovala v plném rozsahu o převážně bezmocného manžela od 19.4.2002 do 31.12.2006, přičemž dobu od 1.3.1997 do 18.4.2002 nelze považovat za dobu péče žalobkyně o osobu bezmocnou. Toto rozhodnutí v tomto řízení o starobní důchod žalobkyně nelze přezkoumávat ani dodatečně řešit jako předběžnou otázku, a v tomto směru krajský soud proto nepřipustil opakovaný důkazní návrh žalobkyně, aby byl vyžádán dávkový spis jejího manžela Ing. P. K. a přezkoumáván stupeň jeho bezmocnosti.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení přiznána, neboť žalobkyně nebyla úspěšná a žalovaná toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s.)

Ustanovené právní zástupkyni žalobkyně byla přiznána odměna v celkové výši 6.420,- Kč, což představuje odměnu právní zástupkyně za zastupování žalobkyně v rozsahu 6 úkonů právní pomoci po 500,- Kč, jednoho úkonu právní pomoci po

250 ,- Kč a 7 režijních paušálů po 300,- Kč s připočtením daně z přidané hodnoty ve výši 20% , činí celková odměna 6.420,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 6. září 2012

JUDr. Petr Indráček
Samosoudce